

Washington připravuje nové barevné revoluce

 infokurýr.cz/n/2023/11/30/washington-pripravuje-nove-barevne-revoluce

kurýr

30. listopadu 2023

Říká se tomu čtvrtá demokratická vlna.

Washingtonské International Center for Nonviolent Conflict nedávno vydalo další příručku o barevných revolucích, nazvanou *Fostering a Fourth Democratic Wave: A Playbook for Countering the Authoritarian Threat*. Toto centrum pokračuje v tradici zasahování do vnitřních záležitostí cizích zemí po způsobu Gene Sharpa, Bruce Ackermana a dalších teoretiků protestních politických akcí a hnutí. Je třeba poznamenat, že výkonným ředitelem tohoto střediska je nyní Ivan Marovič, jeden z vůdců jugoslávského Otpora, který sehrál klíčovou roli při svržení Slobodana Miloševiče.

Dalším důležitým detailem je navíc to, že zpráva byla připravena společně se Scofortovým střediskem pro strategii a bezpečnost Atlantické rady, hlavním think tankem NATO ve Spojených státech, který vytváří vojenská a politická doporučení pro členy aliance. Ash Jayne je spoluautorem z Atlantic Council a Gardy Merriman spoluautorem z Centra. A třetím spoluautorem je Patrick Quirk z International Republican Institute. Jak je však uvedeno na začátku dokumentu, manuál byl připraven členy speciální pracovní skupiny, která zahrnovala zástupce Open Society Foundation George Sorose, National Endowment for Democracy, Freedom House, Alliance of Democracie Foundation a řada dalších center a organizací, které se po mnoho let zabývaly pobuřováním, iniciovaly státní převraty a podporovaly protivládní kampaně po celém světě, když to bylo v zájmu Spojených států.

Mimochodem, úvod vysvětluje, že takové vměšování je údajně nezbytné pro bezpečnost jak USA, tak jejich demokratických spojenců (tj. „satelitů“) a závisí na stavu demokracie na celém světě. A protože existují jiné země než USA, které jsou označovány jako autoritářské nebo dokonce diktátorské, potřebují změnit strukturu moci v těchto místech. To zahrnuje občany, kteří provádějí státní převrat. Doslova třetí věta říká, že „diktátorské režimy v Číně, Rusku, Íránu, Venezuele a mnoha dalších zemích se staly represivnějšími“. O svých spojencích, jako jsou autokracie na Blízkém východě, autoři jako obvykle mlčí. Vezměte si Bahrajn, kde po začátku arabského jara byly všechny protesty brutálně potlačeny a mnoho účastníků bylo odsouzeno k smrti.

USA považují svůj demokratický systém za ohrožený, protože autoritářské režimy svou otevřeností poškozují jejich establishment, ovlivňují rozhodování a manipulují informacemi. Mnoho demokracií navíc zažívá krizi legitimacy. To druhé je jistě pravda, protože kolektivní Západ již dlouho používá represivní autoritářské metody a národy nejsou zapojeny do politických procesů a ve skutečnosti jsou vyloučeny z vládnutí (například Evropská komise, která určuje hlavní agendu země EU nevolí své komisaře lidovým hlasováním).

Účelem této příručky je vytvořit takzvanou čtvrtou demokratickou vlnu, která, ne-li zničit, alespoň obsahovat autokratické režimy, tj. státy označené Spojenými státy za hrozbu.

Jádrem tohoto přístupu jsou různá hnutí občanského odporu. Autoři se domnívají, že v dějinách probíhají určité cykly růstu tendencí k demokracii a jejich odvracení. Poslední třetí vlna byla od roku 1974 do roku 2006. Nyní je podle jejich názoru čas zahájit čtvrtou vlnu, kterou by americké úřady měly všemožně podporovat.

Opoziční příznivci demonstrovali proti venezuelskému prezidentovi Nicolási Madurovi v Caracasu, Venezuela, 2. června 2017.

Dokument poskytuje doporučení pro vládu USA a její partnery, uspořádaná do tří tematických sekcí. Úvodní část pojednává o požadavku na rozšíření úsilí o pomoc povstaleckým skupinám, označovaným jako páté kolony, v cizích zemích. Demokracie má být povýšena na klíčový národní zájem.

Americká vláda by měla učinit z podpory demokracie ústřední faktor v zahraničních záležitostech. Prezident by měl nařídit národním bezpečnostním agenturám a poradci pro národní bezpečnost, aby zvážili důsledky pro demokracii ve všech důležitých rozhodnutích. Navíc by měl prezident vydat Národní bezpečnostní strategii nebo směrnici na podporu demokracie v zahraničí. Taková směrnice by vyslala silný signál americkým spojencům a autoritářským režimům, že Spojené státy jsou odhodlány podporovat demokracii v zahraničí.

EU a další demokratické státy by měly přijmout srovnatelná opatření, aby zaručily, že podpora demokracie a opozice autoritářství budou vnímány jako zásadní národní zájmy.

Pojednává o investicích do nových alternativ a organizování na pomoc hnutím občanského odporu, která podporují demokracii.

Zde přichází zmínka o vládních agenturách, Kongresu USA, Ministerstvu zahraničí a USAID, které vyvíjejí vhodné mechanismy na podporu „svých“ a trestání „cizí zvenčí“. Existuje také výzva pro ostatní vlády, aby zřídily zvláštní fondy a podporu pro nevládní organizace. Dále je důležité vytvořit nové vzdělávací materiály a instruktážní manuály pro nadcházející rebely a poskytnout podporu na legislativní a praktické úrovni.

Diplomatické služby se údajně budou podílet na pomoci příslušným hnutím a podpoře autonomních médií na místní i globální úrovni. Samozřejmě ve skutečnosti nemluvíme o nezávislých, ale spíše na Západě závislých narativech a na financích závislých médiích, která pomáhají šířit propagandu.

Druhý blok se týká vývoje nového normativního rámce nazvaného Právo na pomoc (R2A). To připomíná notoricky známou doktrínu „Odpovědnost chránit (R2P)“, kterou západní země kdysi rozšířily i do OSN. USA pod jejím krytím intervenovaly na Haiti a v Jugoslávii, bombardovaly Libyi a poskytovaly zbraně a vybavení ozbrojencům v Sýrii.

Blok tvrdí, že právo na suverenitu není absolutní, takže „když autokrat popírá právo svého obyvatelstva na sebeurčení a dále porušuje lidská práva obyvatelstva... otevírá se možnost eskalace forem intervence na ochranu a obnovu práv populace.“

Když však kyjevský režim odepřel svému obyvatelstvu toto právo a potlačil vůli lidu a Rusko zasáhlo na ochranu jejich práv, Západ to z nějakého důvodu nazval „neoprávněnou agresí“ nebo „anexií“. Podobné příklady jsou i v jiných zemích. A nejnovějším příkladem je podpora Izraele ze strany USA při potlačování palestinského odporu.

Takže opět máme další dvojí metr. Jak vidíme z let zkušeností, existuje jasné kritérium pro to, co lze z pohledu USA chápat pod pojmem demokracie a lidská práva – pokud je vláda země loajální k Washingtonu a podporuje politiku USA, pak může dělat, co chce. chce své obyvatelstvo a dokonce přijímat pomoc USA při represích. Pokud vláda sleduje svůj vlastní politický kurz a dokonce se odváží kritizovat Spojené státy, pak ty nejbezvýznamnější události v této zemi, i když jde o triviální trestný čin, budou Washingtonem považovány za porušování lidských práv a pošlapávání základů demokracie.

Tento duplicitní přístup je také potvrzen v části „Otázky na řešení“. Na otázku, jak by měla být podpora občanského odporu v jiných zemích vyvážena s národními zájmy USA v zahraniční politice, bylo řečeno, že neexistuje jasná odpověď a na kontextu velmi záleží.

Je však třeba poznamenat, že obchodní a bezpečnostní spolupráce nutně nevyklučuje poskytování účinné podpory občanské společnosti, ať už přímo či nepřímo. Zde si můžeme připomenout, jak USA zavíraly oči před svržením vládců, kteří byli po mnoho let jejich strategickými partnery, jako byl Husní Mubarak v Egyptě během arabského jara.

Třetí blok hovoří o posílení demokratické solidarity s cílem vyvinout tlak na represivní režimy. Jde o logické pokračování dvou předchozích bloků na mezinárodní úrovni, včetně G7 a možného vytvoření aliance D-10 (kdo bude zahrnut, není specifikováno). Jde o koordinaci sankcí a vytváření různých tribunálů pro zastrašování jiných států. Ale jde také o vojenský vliv. Především se mluví o mezinárodních kontaktech armády a jejím výcviku a praxi v západních zemích. To znamená, že existuje jasný náznak zapojení jejich vlastních rekrutovaných agentů v různých zemích. Řada strážců zákona, kteří byli vyškoleni v USA, pak skutečně připravovala nebo se účastnila státních převratů. Například při pokusu o svržení Rafaela Correy v Ekvádoru v roce 2010.

Kromě toho prý vyvíjí v západních zemích formální vojenské strategie, aby proaktivně a trvale uplatňovala vliv na mezinárodní úrovni. Zde se však původní pojem demokracie zjevně rozměňuje. Tento trend může být nebezpečný a vlastně otevírá dveře pro vojenské intervence zemí NATO proti státům, které se nebudou moci bránit jejich agresi.

Mimochodem, manuál vybízí nejen k nejrůznějším sankcím a nátlaku, ale také ke kybernetickým útokům na vládní infrastrukturu cílových států. Na Západě se zároveň neustále bouří, když jsou odhaleni nějakí podezřelí roboti nebo kvůli zasahování do volebních procesů, pokud si všimnou kritických prohlášení od kohokoli na sociálních sítích.

Nedávno založené NATO Cyber Forum pokračuje v této linii nastolení digitální diktatury Západu .

Mezitím v říjnu představila poměrně zajímavou zprávu jiný subjekt — Eurasia Group Foundation, která hovoří o názorech na zahraniční politiku USA .

Píše se v něm, že „americká výjimečnost je víra zastávaná napříč politickým spektrem, ale pravděpodobněji ji zastávají republikáni než jakákoli jiná politická příslušnost. Zhruba 90 procent republikánů si

myslí, že Spojené státy jsou výjimečné tím, co udělaly pro svět (24 %) nebo co reprezentují (66 %). Pouze 10 procent věří, že jejich země není výjimečná.

Naproti tomu tři čtvrtiny demokratů a nezávislých si myslí, že Spojené státy jsou výjimečné tím, co udělaly (24 % a 23 %) nebo zastupují (oba 54 %), a téměř čtvrtina věří, že země je výjimečná (22 % a 23 %, respektive).“

To vysvětluje drzost, s jakou USA zasahují do záležitostí jiných zemí a organizují krvavé převraty a další intervence pod řečí o demokracii.

Stejný projekt o „Dekolonizaci Ruska“, který USA zahájily již v roce 2022. Přestože USA v tomto směru nedosáhly jasného úspěchu, je nepravděpodobné, že v budoucnu zanechají pokusy o rozkouskování Ruska pod jakoukoliv záminkou.

Je pravděpodobné, že zcela nebo zčásti budou doporučení nabízená příručkou vládou USA přijata. To znamená, že dojde k novým provokacím a pokusům ovlivnit vnitropolitickou situaci v Rusku, zejména v předvečer a během voleb v roce 2024.

Leonid SAVIN